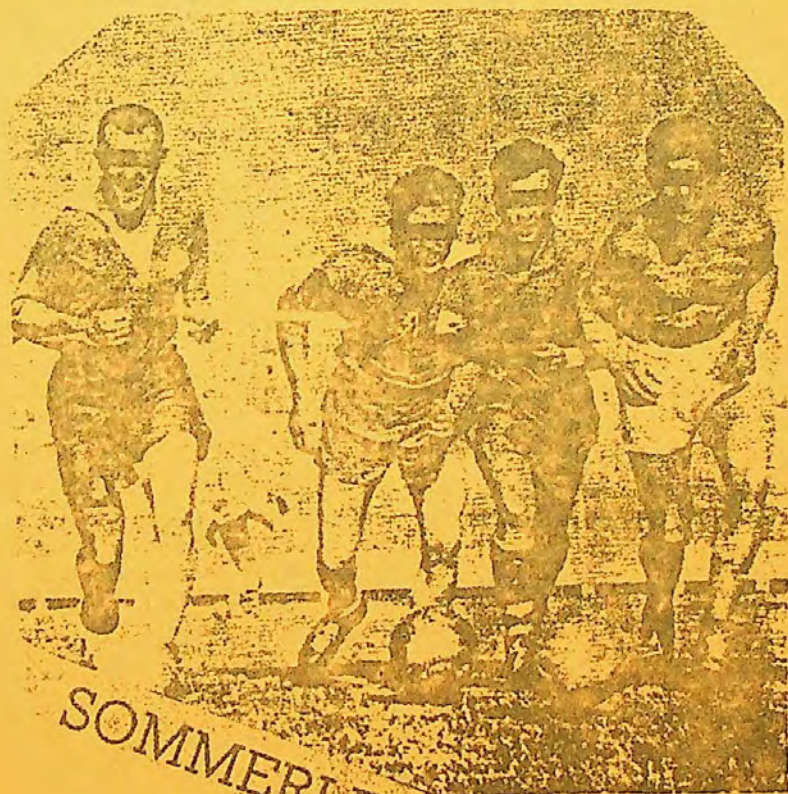

Dessverre noe dårlig trykk i denne utgaven

BOLSJEVIK NR. 2-84

SOMMERLEIR

rogla i nord,
skarnes i syd.

Alle snakker om fred, og alle vil ha nedrustning. Men noen diskuterer også det nasjonale forsvar sin betydning for freden.

AKP og Rød Ungdom har utvikla en fred og forsvarspolitik, bygget på prinsippet om nasjonal sjølråderett, og ut fra analyser på hvordan den imperialistiske kampen utvikler seg i verda i dag. Vår politikk blir utsatt for "tungt skyts" både fra høyre og venstre. Fra høyre fordi vi avslører myten om utenlandsk hjelp, vi påviser at det fins kapitulasjonistiske strømninger i borgerskapet, vi forlanger Norge ut av NATO's felleskommando, og fordi vi hevder at NATO's forsvarsdoktrine vil føre til kapitulasjon eller atomkrig. Kritikken fra andre hold spenner helt fra AMG som hevder at vi har lagt revolusjon og klassekamp på hylla og at vi kjøpslår om borgerskapets forsvar, til "fredsduene" i NKP og SV (som har bytta ut Gud med A-bomba), som kaller oss krigshissere og Sovjethatere.

I sikkerhetspolitikken kjører nå DNA og Høyre i spann. Ei kritisk røst på Stortinget er SV, men de ønsker nedbygging av forsvaret og er mot kvinnelig verneplikt.

Tett opp til SV ligger AMG, mange av deres standpunkter ligner SV's. Hva i alle dager er det som gjør at vi ofrer så mye til på AMG? De mangler analyser og kunnskap om det meste, men de er i besittelse av et stort revolusjonært engasjement.

I stedet for at vi kommer ut i full kraft til fagbevegelse, kvinnebevegelse og skoleorganisasjoner med freds- og forsvarspolitikken vår, er vi blitt hefta bort på veien av ordflommen fra AMG. Hva bør dette fortelle oss? Har vi diskutert politikken vår godt nok? Er det riktig som vi hevder at kamp for nasjonal sjølråderett er lik klassekamp på internasjonalt plan, altså kamp mot imperealismen? Er det riktig som vi hevder at arbeiderklassen aldri kan streike en okkupant ut, men tvertimot møte han med borgerskapets våpen i en nasjonal hær? Hva er taktikken, strategien og målet? Klarer vi å mobilisere alle Ola- og Kari-er, forberede dem og gjøre det umulig for borgerskapet å kapitulere?

Vi stoler ikke på borgerskapet, vi stoler bare på oss sjøl, men vi må ikke være så redd for å skitne oss til på hendene, at vi ikke ser at vi treng borgerskapets våpen, og at vi må hente kunnskaper om forsvar og fiende et sted. Jeg skyter gjerne en okkupasjonssoldat sjøl om det står stempla "borgerlig" på AGS'en. Vi må vite meir om alt dette, forstå meir og bli sikrere. Et av midlene for å oppnå dette er å dra på sommerleir. Mobiliser folk til å dra på sommerleir på Rogla eller Skarnes for å diskutere forsvarspolitik m.m.

REKRUTTERING

KJERE KAMERATER !

Vi er et relativt lite parti i et land som er et av verdens rikeste. Allikevel har vi i dag omlag 140 000 arbeidsledige, og vi har en regjering som står for en ettergivenhetslinje internasjonalt. (Jmf. Stray) Og vi, som har et program for revolusjon og sosialisme bør være optimistiske: Alle fakta idag bekrefter våre analyser til fulle! Krisa i kapitalismen og imperialismen driver samfunnet mot kanten av stupet.

Allikevel er vi små... (Det er jo litt merkelig av vi var større i kapitalismens oppgangsperiode!) Det er vår historiske oppgave og vårt mål å snu dette bildet. I dag roper mange i Red Ungdom på at vi skal kaste oss ut i den kalde kampen...

Ja, men hvem har ansvaret for å vinne ungdommen som er den mest revolusjonære krafta? I alle tider har ungdommen vært aktivistene, de har stått for de mest radikale endringene i et samfunn, og det viktige er: IDEOLOGI !! Vi må vinne den politiske kampen om ungdommens tanker.

Hva skal vår strategi da være? Jo, vår viktigste oppgave må da være å vinne flertallet av ungdom her i landet for revolusjon og kommunisme. Det betyr å få mange med på studie-sirkel, lære dem opp til å bli gode kommunister gjennom politisk arbeid i fronter og gjennom diskusjoner og internt arbeid.

Vi er ml-bevegelsens frontid. Hva vi velger å gjøre i dagens situasjon, vil prege partiet AKP(m-l) i tiår framover. Så dersom vi f.eks. verver like lite som vi gjør idag, vil det bety at AKP er en enda mindre sekt om noen få år. Ergo, vår historiske plass har en enorm betydning også her..

VI MÅ GJØRE ET SPRANG!!

Ja, et sprang, vi må ta et tungt løft fra sommeren av fram til landsmøtet for at vi skal kunne gjennomføre vårt mål på lang sikt.

Hvorfor akkurat nå? Jo, det er sånn at tiden løper fra oss. Den politiske kampen blandt ungdommen om synet på verden er kanskje allerede tapt sjøl om vi har fått satt inn noen stikk. Vi kan vinne ungdommen på mange enkeltsaker som mot moderasjonslinje, mot supermektenes aggresjon, mot ettergivenhet og mot pasifisme. Men det er ikke nok. Vi må på offensiven og da må vi ta den største kampen med ungdommen.

Hva er det? Hva er det som er vanskeligst å få ungdommen med på idag? Jo, etter mitt syn er det å få ungdommen organisert til å kjempe for revolusjon og kommunisme. Eller rettere sagt: Å FÅ UNGDOMMEN ORGANISERT I RØD UNGDOM (...)

Dette betyr at hovedoppgava er nr. 1, eller viktigste oppgave. VERVING OG STUDIESIRKEL. Derfor har vi kalt en spade en spade og setter igang en REKRUTTERINGSKAMPANJE!!!

HØSTPLANEN...

Rekrutteringskampen er viktigste oppgave denne høsten. Men hva med Rute 80 og innsamling av midler til Afghanistan? Nå skal dere høre: Rute 80 skal vi ha i den ene hånda når vi er ute på skolene, i Rute 80 sitt første nr. skal hovedoppslaget være om Afghanistan. Så da skal vi ha innsamlingsbøssa i den andre handa.. Og i baklomma har vi lista over folk som vil gå på sirkel, hvem som skal lede sirkelen er klart, hvor møtet skal være er klart, og i den andre lomma har vi da et eksemplar av sirkelen som folk kan kjøpe eller bare kikke i hvis den er interessert.

Dette høres rotete ut muligens... Men poenget er å få fram enheten i arbeidet. Rute 80 skal gjenreises gjennom det jevne slitet, ikke gjennom en heseblesende kampanje. Hvor vi står og går skal Rute være med. Innsamling til Afganistan er kampanjeprega, det skal rette oppmerksomheten mot Red Ungdom, vårt politiske grunnlag. I de fleste miljøer vil denne innsamlingsfungeren som en bombe.

Hvem er det som virkelig støtter Afghanistan skal være det spørsmålet som folk stiller seg. Og i vår begrunnelse for akkurat våpen, skal vår internasjonale analyse fram. Og som en følge av imperialismedebatten skal vårt mål komme fram, nemlig kommunismen, og tilslutt Rød Ungdom.

DE VIDEREGAENDE SKOLENE ER VÅR ARENA

Nesten alt vi gjør skal foregå på gymnasne og tildels yrkesskolene. Da har vi: Problem 1: Vi har få eller ingen som går på denne skolen. Da må vi bare gjøre det som er nødvendig, nemlig å komme oss inn på skolen. Sats først og fremst på 1. og 2.klassinger. Det er disse som legger grunnlaget for kontinuiteten. I tillegg kommer undertegnede til å reise rundt på turne. Reise-sekretæren skal ha som hovedoppgave å reise på skolene fram til LM-85. Men, det jevne arbeidet er det lag som må gjøre.

Problem 2: Ingen i laget synes de får til å rekruttere. Ingen synes de er flinke nok til å lede sirkler. Få tør å stå fram. Dette er et lite knippe av de motsigelsene som står i Rød Ungdom idag. De må løses gjennom diskusjon og ikke minst gjennom PRAKTISK ARBEID. Ingen veit hva de kan og ikke kan før de har prøvd! Alle feiler og gjennom dette lærer. Ingen er feilfrie eller aldri dummer seg ut.

Mange synes i tillegg at det er så store motsigelser til politiskken i laget at det blir problemer når andre skal presenteres for vår politikk. Lagene MÅ ut i den politiske kampen for å prøve sine egne standpunkter. Motsigelser vokser i et politisk vakuum, alle trenger diskusjoner med folk utafør for å utvikle sine egne standpunkter.

Problem 3: Systematisk jobbing. Det er vanskelig å jobbe seg inn på en skole utafra. Det er også veldig lett å gi opp dersom man ikke får respons. Mange skoler er prega av passivitet. Men, vi har et utmerka redskap: Innsamlinga til Afghanistan. Dette kan skape endel liv, dersom vi driver dette arbeidet profesjonelt. Det betyr gjennom systematisk jobbing. Dra to og to på

utvalgte skole minst en gang i uka. Gjør dere kjent, hold hardt i de første kontaktene og bruk disse til å få flere. Bi kjent med folk, besøk dem hjemme og diskuter vårt grunnlag. Kort sagt: Klor dere fast og gi ikke opp. Oppsummer grundig og rettpå feil dere gjør underveis. Bruk 16 teser om studiesirkel som retningslinjer.

Problem 4: Hvilket miljø skal knyttes til hvem. Mange Rød Ungdom-lag gjør den feilen at de knytter en og annen kontakt til Rød Ungdom. Veldig få lag har klart å knytte seg sjøl til de uavhengiges miljø. Dette går på aldersforskjeller, men også det faktum at mange av våre medlemmer er etablerte, føler seg eldre osv. De som har klart å komme seg inn i andre miljøer har hatt stor suksess. Ut til massene og tilpass dere og tilfør heller dette skolemiljøet vår politikk som også disse sulter etter! Ungdommen vil ha svar, det sitter vi inne med. Den revolusjonære bevisstheten kommer ikke av seg sjøl.

Problem 5: Hele laget skal være med i arbeidet. Vi må jobbe mot en tendens i Rød Ungdom med at det er bare noen folk som tar ansvar. Det er borgerlig ideologi at man overlater ansvaret til "de som kan det", eller "kjenner

potensielle medlemmer". Den kollektive stilen er avgjørende for at spranget blir sprang og ikke små drypp. Gjennom felles praksis skapes felles bevissthet og forståelse. Alle er ikke like gode til alt og flere huer tenker bedre enn ett..... Helle laget ut i den politiske kampen!

HVA NÅ?

De siste månedene nå skal brukes til å planlegge offensiven til høsten. Sirkelledere skal være klart for sommeren. Hovedoppgaven for sommeren blir mobilisering til sommerleir, og jo flere uavhengige skoleelever på leir, jo bedre start på rekrutteringskampanja! Skoleringsp på leiren kan skaffe mange nye medlemmer til Rød Ungdom og gi våre medlemmer ny giv til høsten.

GOOD LUCK !

Sentralen kommer til å være i reiseberedskap døgnet rundt for å hjelpe kampanja ordentlig igang. Partiet skal også være med på utvalgt plasser. Nå er det dere det står på. Sommerleiren skal iallefall jeg bruke til å hjelpe til med planlegging. Sok hjelp, og legg konkrete planer. Dette skal vi greie i lag!!

██████████ ██████████
NESTLEDER, RØD UNGDOM

ORGANISASJONSRAPPORT.

Hvem er vi?

I vinter er det blitt gjennomført en forholdsvis omfattende undersøkelse for å bedre få greie på hvordan det står til i organisasjonen. Få tall på utviklinga på de forskjellige områder. Vi har fått inn et omfattende materiale som gir mange interessante opplysninger om organisasjonen.

Tallene vi presenterer her er bare prosenttall. Hvorfor legger vi ikke de reelle tall på bordet? Både i dag overfor politiske motstandere, og ikke minst i en skjerpasituasjon som f.eks. en okkupasjon er det en stor fordel at våre motstandere ikke kjenner til hvor vi er sterke, og hvor store vi er.

Masse historiske erfaringer viser oss at dette kan være avgjørende for om vi blir utsletta eller en drivende kraft i det illegale arbeidet. Derfor blir talla fra denne undersøkelsen presentert i en tildekket form.

Denne artikkelen vil ta for seg følgende hovedpunkter:

- Generelle forhold
- Styreforhold
- Studiesirkler, rekruttering, skoleprioritering

A) GENERELLE FORHOLD:

1.1 Medlemstall

Vi har fortsatt en liten økning i medlemsmassen. Svært mye av rekrutteringa de siste åra har gått med til å utskifte medlemsmassen fra den gamle organisasjonen i 70-åra. Flørtallet er nå rekruttert etter 1980. Samtidig har vi også et visst gjennomtregk blant de nye. Men altså fortsatt totalt sett en positiv utvikling.

1.2 ALDER

Gjennomsnittsalderen er 20 år og 6 mnd. Jentene er litegranne yngre enn gutta i gjennomsnitt.

1.3 KJØNNSFORDELING

Organisasjonen består av like mange jenter som gutter. Jentene er faktisk noen prosentler mere.

1.4 FORNYING

45% er rekruttert etter 1982.
3/4 av organisasjonen er rekruttert etter 1979. Dvs. at vi i dag er en ung organisasjon på vei til å bygge oss opp - vi er en organisasjon av 80-åra. Dette er bra! Samtidig betyr det at mange nye folk må ta ansvar, mange nye ledere mangler erfaring.

1.5 KLASSEBAKGRUNN

Arbeiderklasse: 34%

Småborgerskap: 47%

Borgerskap: 9%

Av dem som kommer fra småborgerskapet kommer 30% fra akademikerhjem, 12% fra fisker og bondefamilier.

Til å være en ungdomsorganisasjon med mye skoleelever må en si at dette er ganske bra. Arbeiderklasse og arbeidende småborgerskap står altså for 46% av organisasjonen.

B) STYREFORHOLD:

2.1 Alder

I DS er gjennomsnittsalderen 20 år og 6 mnd. Gutta er litt eldre enn jentene.

I legestyrene er gjennomsnittsalderen 20 år og 7 mnd. Jentene er litt eldre enn gutta.

2.2 Kjønnfordeling

I DS er det 52% GUTTER MOT 48% jenter.

I lagsstyrene er det omvendt 52% jenter mpt 48% gutter.

Hele organisasjonen fra topp til bunn ligger altså rundt halvparten jenter og gutter.

Dette sier jo så klart ikke noe om hvem som er mest dominerende, tegner seg mest på moter eller tar ordet på åpne moter.

M.a.o. sier dette ikke nødvendigvis noe om de reelle maktforhold.

2.3 Hva jobber styrene med?

Vi stilte spørsmålet: Hva har du jobba mest med?

	DS	Lagsstyre	Middel
Studier	10%	28%	19%
Org. arb.	65%	46%	55,5%
Eksternt arb.	25%	23%	24%
Aksjoner	-	3%	1,5%

Dette viser en ganske farlig tendens. Nemlig at våre styrefolk stort sett brukes til å organisere organisasjonen. Bare 1/4 brukes til å markessføre organisasjonen. Hvordan var det med å gå i spissen for den eksterne markeringa?

Ca. 1/5 bruker tid på skolering. Ut fra hvor færre mange styremedlemmer er, så er dette bra, men samtidig tror vi det skjuler

f.eks. både studiesirkel og Forbundsskole o.l. slik at det er ikke så mange som leser på egen hand.

Det kan også neste tabell gi et klarere bilde av.

2.4 Studier

Vi stilte spørsmålet: Hvor ofte studerer du?

	DS	Lagsstyre
Aldri	5%	5%
Sjelden	64%	52%
Regelmessig	23%	35%
Ofte	8%	8%

Det viser seg altså at lagssytrefolka er litt bedre tol å skoleiere seg enn DS-folka. Tror de at de kan alt eller?

Sannheten er vel at det er de som er hardest belasta med å drive organisasjonen og rett og slett ikke får tid til å lese. Kutt ut overflodige møter. Tenk: Hva skal vi oppnå med dette møtet. kan vi løse problemet uten å ha møte?

C) STUDIESIRKLER, REKRUTTERING, OG SKOLEPRIORITERING

3.1 Hvem leder sirkelen?

Sirkelen leder seg sjøl:	3%
Lagsmedlemmer:	16%
Styremedlemmer:	52%
AKP:	29%
	100%

Har sirkellederen andre oppgaver?

Bare sirkel:	10%
Andre bioppgaver:	35%
Andre hovedoppgaver:	55%
	100%

Det viser seg altså at vi ikke har klart å mobilisere store deler av organisasjonen til å ta ansvar for oppbygginga. Vi har ikke klart å gjøre det å lede sirkel til hovedoppgave for folk. Dette går klart ut over sirkelarbeidet. Her nå vi prøve å gjøre endringer fram til høsten, hvor kampanja setter i gang. Samtidig tror vi det også er uttrykk for at mange nye medlemmer trenger mer skoleing for å kunne klare å lede en studiesirkel.

3.2 Hvem går på sirkel

Skoleelever:	80% (64% gymnas)
Arbeidere:	11%
Andre:	9%

Dette er svært bra. Det viser at vi nå har klart å innrette oss på skoleelevene i oppbygginga. Fortsetter vi dette og klarer å rekruttere fra sirklene så lover det godt for Rød Ungdoms framtid.

Ser vi på hvem vi rekrutterer så viser det seg at av de seinest rekrutterte er det 64% skoleelever, 18% arbeidere og 14% andre.

Sammenlikner vi dette med andelen skoleelever i organisasjonen i dag som er ca. 50% og med andelen skoleelever på sirkel så ser vi at det går rette veien mot å bli en organisasjon med basis på skolene.

Når vi har sagt at vi skal prioritere skolen, så har vi faktisk klart det langt på vei. Det betyr ikke at det ikke er mye problemer fortsatt. Mange steder er vi ikke innretta på å rekruttere og ledelsene har for dårlige planer for å bygge oss ut på skolene.

2.1 Klassesammensetning

Fører så denne innrettinga på skolene til en endring av klassesammensetninga i Rød Ungdom, med økt vekt på småborgere og mindre arbeiderungdom. La oss se litt på talla:

	Gymnaselever i org.
Arbeidere	35%
Småborgere	55%
Borgere	10%

Det interessante er at klassesammensetninga blandt våre gymnasiaster er nokså lik gjennomsnittet i organisasjonen, 1% mer arbeidere. Vi kan i hvertfall ikke trekke den konklusjonen at vi blir mer småborgerlige av innrettinga på gymnaset. Men talla tyder på at vi blir det vi er, en organisasjon der flertallet kommer fra småborgerkapet.

Kort avslutning:

Politisk mobilisering

Under diskusjonen om organisasjonsrapporten oppsummert sentralstyret at en av organisasjonens hovedsvakheter er politisk mobilisering.

Hverken sentralstyret eller mange BS og lagsstyrer legger særlig vekt på den politiske begrunnelsen for det arbeidet vi driver. Det fører til at mye arbeid blir perspektivløst både for medlemmer og ledelse.

Arbeidsoppgavene blir dårligere løst fordi de ofte utelukkende blir diskutert "teknisk", hvem skal gjøre hva, når får vi tid til dette osv.

Vi må i stedet bli flinkere til å stille spørsmålet: Hvorfor skal vi gjennomføre denne saken? Hva betyr det for Rød Ungdom?

På dette viset må vi få opp diskusjonen om målet med det vi gjør, hva vi skal ha ut av arbeidet. Kanskje vi da blir litt mer kritiske til å "løse alle problemer" ved hjelp av møter.

Kritikk av AU.

Sentralstyret kritiserte på sitt forrige møte Arbeidsutvalget for ikke å ha fulgt opp rekrutteringsarbeidet og arbeidet med fred og forsvar godt nok. Det ble særlig lagt vekt på manglende offentlig markering på fred og forsvarsspørsmål og manglende oppfølging av studiesirkelarbeidet.

OU.

VERVING ER EN HOVEDOPPGAVE!

Verving er og blir en av de viktigste oppgavene til en ungdomsorganisasjon som Rød Ungdom. Men enkelt er det ikke. I vårt lag er det en god del problemer og spørsmål som blir reist når det gjelder vervearbeidet: "Hva er vitsen med Rød Ungdom? Hva er vitsen med å være med i denne jevnlige møteorganisasjonen, lagsarbeidet er dårlig, og har vi egentlig noe å tilby nye medlemmer?"

Det å få til et bra lagsarbeid, bra lagsmøter, blir i høyeste grad viktig, ikke minst for vervinga. Få til Rød Ungdomslag som fungerer slik at vi har noe mer å tilby nye medlemmer. I tillegg mener vi prioriteringa av det eksterne arbeidet gir svar på en del av dette. Komme oss ut i eksternt politisk kamp blir en nødvendighet i forhold til kritikken om en møteorganisasjon.

VÅPEN ER VEGEN!

INNSAMLING TIL VÅPEN TIL AFGHANISTAN

13

Sentralstyret har vedtatt at Rød Ungdom skal ut på gata og samle inn penger til våpen for den afghanske geriljaen.

Hvorfor? Ja, hvorfor i all verden?? Har vi ikke nok å gjøre? Skal vi ikke ha vervekampanje? Skal vi ikke ha Rute 60-kampanje? Skal vi ikke jobbe med interressekamp på skolene?

Jo! Vi skal gøre alt dette og litt til. Og vi skal samle inn penger til våpen. At det kan bli hardt og vanskelig? Javisst! Men la oss starte med å forsøke å sette denne innsamlings inn i en større sammenheng, se litt på hvordan vi kan tilknytte den i resten av arbeidet vårt, og ikke minst - hvordan den kan tjene det ovrlige arbeidet vi driver. For det kan vi. Det kan vi og med all sannsyn. Vi kan starte oss og bli flere gjennom denne innsamlingen. Denne artikkelen er et forsøk på å se litt av denne for mener at dette kan bli til.

HOVEDOPPGAVA ER Å BYGGE RØD UNGDOM.

Hovedoppgava vår har lenge vært å bygge Rød Ungdom: å bygge opp ungdommen i alle deler av landet. Dette er et arbeid som krever mye av oss. Vi må være aktive og engasjerte i alle deler av landet. Vi må være til stede der ungdommen er og hjelpe dem til å bli flere.

Men grunnen er ikke at det ikke fins nok av andre viktige saker, som den internasjonale situasjonen, krisa osv. Grunnen er at vi i dag er såpass få og såpass svake at vi faktisk må bli flere og sterkere for vi kan utrette store ting på viktige saker. Derfor har vi hatt studiekampanjer og jobba mye innadvent.

Dette har gitt resultater. Vi har i dag et bedre grep om ideologien og politikken, sjøl om vi fortsatt har mye ugjørt. I alle fall er det slikt at sentralstyret mener at vi nå skal konsentrere oss om studiesirkler, verving og utadretta markering. Eller, for å se det i helt riktig rekkefølge: Vi må ut på gata og markere oss for å trekke folk til studiesirklene våre, slik at vi gjennom disse kan verve medlemmer til Rød Ungdom og bli flere og sterkere.

Altså: Det er ikke slik at vervekampanje, studiesirkler og utadretta arbeid er tre helt forskjellige saker. Når vi arbeider oss inn i et område, bør vi starte med å bygge opp Rød Ungdom gjennom vervekampanje. Vi skal bruke det utadretta arbeidet som utgangspunkt til å bli flere.

DEN UTADRETTE HOVEDSAKA ER KRIG/FRED.

14

Men: Det er fortsatt sånn at vi er få og har begrensa muligheter. Derfor mener sentralstyret at vi må konsentrere de kreftene vi har på få, men overordna viktige områder. Det er pokker så dumt at vi ikke kan gjøre mer i forhold til f.eks. krise og arbeidsløysa. Men det er bare sånn det er. Først når vi har gått den lange vegen gjennom konsentrasjon på få områder, prioritering av kreftene, verving gjennom studiesirkler og politisk styrking innad, - først da kan vi bli ei kraft på mange områder.

Altså: Vi prioriterer verving. Vi skal verve gjennom studiesirkler. Vi skal trekke folk til sirklene ved å drive utadretta markering. Og: Vi må prioritere hvor vi skal drive utadretta markering.

Sentralstyret har vedtatt at vi skal prioritere krig/fred som det området/den saka der vi skal bruke mest tid og krefter i den utadretta markeringa. Dette fordi det er viktig å bli tid med fare for utadretta markering. Dette er et område som mange ungdommer er opptatt av, fordi det fins mange grove og skandaløse ting som vi må sjunge mot og fordi vi faktisk er opptatt med dette arbeidet.

Ungdom. Og vi har fortsatt ikke fått gjort nok i forhold til andre grupper som kjører ut gerne og farlige linjer (pasifisme, ettergivenhet for Sovjet, blind tiltro til NATO m.fl.). Det vil føre oss mange skritt tilbake om vi nå bare "slapp" arbeidet med krig/fred og "hoppa over" på noe annet.

Altså: Den utadretta hovedsaka vår er krig/fred.

Våpen er det som må til for å oppnå styrke til å kaste Sovjet på sjøen.

INNSAMLING TIL AFGHANISTAN ER EI SAK "I FRONT".

Men syns kanskje det er viktig at vi skal holde på med krig/fred i front. Skal vi holde på med det uendelig med krig/fred mot all Atomvåpen og SVU eller hurtig?

Vi skal ikke det. Det skal vi ikke. Vi skal holde på med krig/fred som hovedsak.

nye vegar, ta for oss nye ting, kjempe mot andre også. Dette skal vi gjøre gjennom å sette innsamling til våpen for geriljaen i Afghanistan "i front" for arbeidet vårt med krig/fred.

Dette vil si at vi gjør innsamlinga til viktigste sak innafør hovedsaka. Innsamlinga skal tjene hovedsaka (krig/fred), som igjen skal tjene hovedoppgava (verving/bygging). Når vi går ut på gata og samler inn penger til våpen, så skal vi gjennom dette vinne folk for vårt syn og vår politikk på krig/fred. At vi vinner folk for dette synet og denne politikken, skal bidra til at vi får det på studierisikel. Vi straelen skal de få innsyn i vare av Red Ungdoms politikk. Vi skal verve dem til Red Ungdom, til fiende og sterker.

Særlig. Men hva er det som gjør skilnet denne våpeninnsamlinga til et så utmerket redskap på all vis? Det kommer vi til til.

INNSAMLINGA SKAL GI OSS ØKT FORSTÅELSE FOR TEORIENE VARE.

Når vi har drøvt med krig/fred tilfelle, så har vi i stor grad analysert med "hol til atomvåpen" og "Sovjet", og snakke om en imperialistisk teori som vi kanskje ikke har hørt tidligere. Vi har hørt om det av skole-

I sammenheng med innsamlinga skal vi ta fatt på noe konkret, noe håndfast. Vi vil få økte kunnskaper om krigen i Afghanistan, om hvorfor Sovjet kriger i Afghanistan o.l. Dette er begynnelsen til en djupere forståelse for hvorfor vi kommunister ser på verden slikt som vi gjør, hvorfor vi slåss så innbitt mot andre retninger osv. I løpet av innsamlinga kan vi studere videre på imperialist teoretien, teorien om tre verdener, hovedmotsigelsen i verden m.m. Det som er fint, er at når vi samtidig driver praktisk, konkret støttearbeid, så blir også teoriene lettere å ta fatt på og forstå. Vi vil "fostre" kadere og komme noen skritt videre. Dette er bra for bygginga av Red Ungdom.

INNSAMLINGA SKAL FÅ OSS UT PÅ GATA.

For brukte vi i et av et parti-kommunistar i ei forsamling på hundre mennesker var det til å gjelde med linge var. Det var også slikt at vi hadde viderer med det. I det vi var i ferd av å ta fatt på dette.

Hvorfor er det så? Det er slikt partiet har i en ganske liten. I det vi er som småt titt til det som er partiet. Inntil en liten tittel. Det er

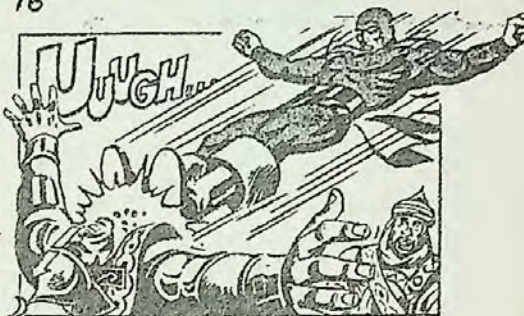
vi står sammen, studerer og diskuterer mye, og hjelper hverandre fram, da er ve sterke.

Er det ikke sånn i dag? Jo, det er sånn. Men vi har litt problemer her. Innsamlinga skal bidra til å få oss på rett kjøl. For nå skal vi ut på gata, alle sammen! Da skal vi stå skulder ved skulder. Vi skal jobbe sammen, hjelpe hverandre og gjøre alt for å bli flinkere til å markere Red Ungdom og "selge" politiskten vår. Dette er også bra for bygginga av Red Ungdom.

INNSAMLINGA SKAL GI OSS PR.

Å samle inn penger til våpen er en "kontroversiell" affære. Det vil si: Det er ikke dagligdags kost i Norge. Dette gjør at vi vil få gode sjanser til å få oppslag i nasjonella, både sentralt og lokalt. Ganske rimelig i stand noen folende debatter også.

Dette er en bra ting. Det er f. ting Red Ungdom har stort behov for i dag som nettopp oppslag i nasjonella. I de oppslaga vi kan få rundt innsamlinga, tror i alle fall for at vil være fordelaktig for oss. Alltså: Det er helt klart. Dette er også bra for bygginga av Red Ungdom.

Våpen må til for å slå
Sovjet i luften.

INNSAMLINGA SKAL GJØRE VERDENSBILDET VÅRT KJENT.

For mange - også i Red Ungdom - kan det være vanskelig å skjønne at "lille Afghanistan" skal bety så mye i den store verden. Hva med f.eks. atomvåpen? Er den den krigen i dalene og fjellene mot atomvåpen?

Ja, sier vi. Det er nettopp små nasjoner og store nasjoner det dreier seg om. Det er det imperialistiske systemet som er det sentralt; det er kapitalismen som kommer så langt ut de store til og med må på over landgrensen og prøve å få herredømmet over verden for å sikre profitten.

Det er rivaliseringa mellom USA og Sovjet. Derfor kan en verdensherredømmet, som bruker verdensfolk med krig, ikke atomvåpen, sier vi videre. I dag er USA i tilbaketrekkning og Sovjet i ferd om Sovjet er også den største makt sier det også.

etter vi opp et overordna
sipp: Enhver nasjon skal ha
 engighet og råderett over seg
 . Uansett om en nasjon er
 akeliggende og har gjerne
 kere, så må frigjøringa være
 ets eget verk. Ingen har
 til å trampe over lande-
 sene og øve vold mot fremmede
 oner, gripe inn i fremmede
 oners liv, ødelegge fremmede
 oners institusjoner, kultur
 er språk, eller innskrenke
 medede nasjoners rettigheter.
 et gjør frigjøring mange ganger
 kkeligere.

U: Nasjonal uavhengighet og
 råderett er et overordna prin-
 p.

riere stor vi at fordi det er
 eermaktene som truer verdens
 k med krig og krenker nasj-
 oners uavhengighet og sjelstue-
 net, vil vi de små nasjonene, so-
 som Afghanistan og Korea, stå
 mot de supermaktene og være
 lige til i forsvare sig mot
 Supermaktene vil måtte ned.
 små nasjonene vil måtte ned.
 gjennerye, for et stort for-
 er i Norge, et forsvare som må
 er uavhengig av USA og NATO.
 Vi vil stå for solidaritet med
 gjennerye afghanske folk.
 folket som står framst i kam-
 for nasjonal uavhengighet og
 sjelstue, mot verdens super-
 maktene som gjennerye super-
 maktene som gjennerye super-

Sovjet ut, vil det være en stor
 seier for alle små nasjoner i ver-
 den, og en stor knekk for imperia-
 lismen.

Dersom vi vinner støtte for afgh-
 anerne, så har vi også store mul-
 igheter for å vinne støtte for
 vårt verdensbilde, altså at imp-
 erialismen fører til krig, at
 Sovjet og USA er de som truer
 verdensfreden, at Sovjet i dag er
 sterkest og farligst, at nasjonal
 uavhengighet og sjelstue er
 et ukrenkelig prinsipp og at små
 nasjoner må stå sammen og være
 villige til å slåss.

Altis: Denne innsamlinga gjør det
 mulig å spre - og vinne støtte
 for - hele vårt syn på krig/fred.
 Dette er også årsak for opplysnene av
 Gud Brøder.

INNSAMLINGA SKAL FREMME VÅR KAMP MOT GÆRNE LINJER

Ja, det er viktig for oss vi alle
 skal stå mot de som truer vår
 og verdens fred.

Men det er viktig for oss vi alle
 skal stå mot de som truer vår
 og verdens fred. Vi vil stå mot
 de som truer vår og verdens
 fred. Vi vil stå mot de som
 truer vår og verdens fred.

Ja, det er viktig for oss vi alle
 skal stå mot de som truer vår
 og verdens fred. Vi vil stå mot
 de som truer vår og verdens
 fred. Vi vil stå mot de som
 truer vår og verdens fred.

å hindre en ny storkrig - det gjelder. Da kommer vi ikke utenom å kjempe mot linjer som kan føre rakt ut i helv...

Innsamlinga vil være en fin måte for oss til å vise at det er noe bra vi vil; at vi ikke først og fremst ønsker å surmule og slå andre i hue. Dermed vil vi også lettere få forståelse for hvorfor vi slåss mot andre retninger.

Hva slags retninger dreier det seg om?

Afghanerne er tålnodige - det kan ikke vi være!

Ord eller handling?

I gamle Inn til våpen er - som tidligere nevnt - nok så kontroversielt. Mange av de som er mot surmulingene og støtter afghanerne mot Sovjet, vil sikkert ryste ryknebrynene litt og si "Nett, men i disse navn, dette blir det da vel bare noe løg av".

Da kan vi få innprenta at det ser ut til å bli en voldshistorie som i 1970-årene, og det er jo

ikke at afghanerne får moralske støtteerklæringer i brettevis, så lenge det de trenger er våpen for å skyte ned Sovjets helikoptere.

Og hva med Norge? Dersom vi fulgte opp tankegangen, så måtte vi jo legge ned forsvaret av Norge. Ville det fremme freden?

Min erfaring er at det ikke skal så mye til for å snu folks syn akkurat på dette. Gjennom innsamlinga får vi konfrontert folk direkte, og kan vinne fram både med vårt syn på våpenstøtte og på forsvar av Norge.

Pasifismen

Verre er det med pasifistene. De er jo konsekvent mot våpen. Ellers, det vil si: De får litt problemer når de skal forsvare synet sitt i forhold til folk som kjemper for frigjøring i den tredje verden. Det meste er enkelt når man har ting på god avstand. Sånn er det å være pasifist i Norge også. Tross alt verer en ikke langt til Grense Jakobselv...

"Du ville det føre til en østvest-krig? La vel våpen! Ville Sovjet trekke seg ut? Nei, Sovjet ville ta kontrollen over hele landet. De ville trekke ut afghanske folk til under jernhele, underkøt net, og... utvandre kulturen det du vet. De ville være i ferd med å bli sovjet... ville trekke seg ut..."

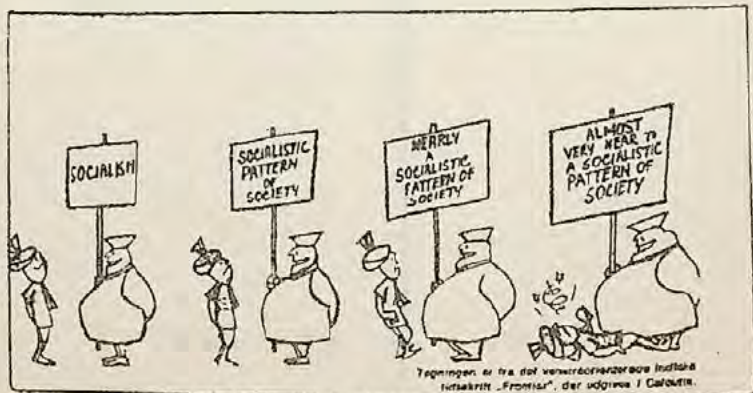

kan brukes til å vinne folk for vår fredspolitik, få folk med på studiesirkel, verve dem og dermed tjene hovedoppgava. Innsamlinga kan f.eks. også tjene kampanja for Rute 80, dersom vi kan bruke Ruta i innsamlingsarbeidet. Innsamlinga skal styrke oss både innad og utad, den skal samle virksomheta vår og føre oss framover.

Men dette krever innsats fra 110% av medlemmene. Vi kan ikke gå ut og si at "Nå samler Rød Ungdom inn penger til våpen", og så ende opp med et par patroner.

Innlevertid: Det er et bra sak å kjempe for. Og det er en bra organisasjon vi skal bygge. Til innsats!

■
Sentralstyret.

Rød Sommer!

Ved inngangen til 80 og 90-åra står vi foran en mildt sagt usikker fremtid. Den teknologiske revolusjonen vi er inne i forespeiler endringer i den norske hverdagen og verdenssamfunnet som vi bare aner konturene av. Saker som virker sjokkerende på oss i dag, er hverdagen for folk i England. Vi kan prise oss lykkelig for at vi har et relativt godt organisert kommunistparti her i landet.

Det får en til å grøsse ned over ryggen når en ser over på den totalt lammede arbeiderklassen i England, som er i ferd med å raderes av brettet. Arbeidsløsheten er kanskje det vi kan føle nærmest i Norge i dag. At tallet skulle komme opp i over hundre tusen var en mulighet å tenke seg for få år siden. At dette tallet vil nærme seg 250.000 innen 1990 er ennå så utrolig at folk vegrer seg for å tenke tanken igjennom. Den norske industrien er i dag faktisk så tilbakestående i store deler av den at vi så smått kan plassere

den et sted på stigen mellom den 2. og 3. verden. Dette vil ytterligere forsterke seg med den teknologiske utviklinga. Krisen i dag viser med full kraft at produktivkreftene er det mest revolusjonære element i historia. Produksjonsforholda og klassekampen ligger i dag ikke hesteheder, men hele veddeløpsbaner etter utviklinga av produktivkreftene.

At det finnes gledelige tegn som tverrfaglig grunnplansorganisering for kamp a la Skoleaksjonen -82 og Ja til Arbeid-aksjoner er gode tegn, men det hersker ingen tvil om hvem som er på offensiven i klassekampen i dag. Borgerskapet som alltid vil dra fordelene av den teknologiske utviklinga under kapitalismen, er i statet som aldri før. NAF som i tillegg får nødvendig hjelp av regjeringa, har fått nakketak på tusseladdene i LO. Det er ikke å male med for bred pensel å si at arbeiderklassens til nå beste organisasjonsform, gjennom fagbevegelsen,

står i fare for å bli fullstendig knust. LO-ledelsens klassesamarbeid er ikke noe nytt og grunnplansbevegelsen er kanskje bedre enn på mange år, men det avgjørende nye i åra framover er at vi aldri har stått så dårlig rusta. Hvorfor? Fordi angrepene i dag stiller nye større krav til en godt organisert arbeiderklasse enn oppgangen etter krigen gjorde. Dette stiller store krav til en revolusjonær bevegelse. Vi trenger grundige diskusjoner på hvordan vi skal gå fram og hvordan vi skal reise den ideologiske kampen mot borgerskapet gjennom studier, diskusjoner og polemikk. Som revolusjonære plikter vi å holde den sosialistiske fanen høyt i denne kampen. Hvis vi ikke greier å utvikle et troverdig og godt utvikla argumentasjon for sosialismens foretreffelighet kontra kapitalismens barbari, ja da reduserer vi oss sjøl til den norske avarten av trade-unionismen.

Ved er det store ting vi står overfor, men de er ikke større enn at de løses ved hardt arbeid og intense studier, og ikke minst massemobilisering, da tenker jeg ikke minst på grunnplansmobilisering i egne tekker.

Det kan komme saker som setter det hittil skissert sjakk matt. Jeg tenker selvfølgelig på krig. En krig så jævli at vi umulig kan forestille oss det, og nettopp fordi det er så jævli melder mange seg ut av den diskusjonen. Iallfall på et vettugt grunnlag.

Metafysiske betraktninger og hvite lakner ut av vinduet er faktisk ledende tankeretninger i forhold til et høyst jordnært og materiell spørsmål. Og store ungdomsmasser strømmer til for å ta til seg av disse tankene. Ingen er født drømmere av natur, men menneskenes følelsesliv buldrer godt under hjernebarken. Mange har opp igjennom åra vært forbanna på seg sjøl fordi de har vært håpløst foreleka i noen de aldri har fått tak i. Da har vi iallefall et forhold til drømmene og følelsene våre. Vi veit hvor landet ligger, og vi kjemper for å ha et materialistisk forhold til de søvnlose nettene. Slik er det ikke med fredsdrømmene. Folk, i særlig stor grad ungdom, lever dem fullt ut, og reindyrker dem. Aktive folk som vi sårt trenger til fornuftig bruk blir som besatt av all verdens tåkeprat og svermerier i det blå. Vår oppgave blir derfor på mange måter at vi skal vinne disse folkene til å få et ansert forhold

til romansen sin. Men nå er ikke det gjort over natta i og med at mange av våre egne folk ligger og smådupper i sin egen håpløse forelskelse til den store freden.

Fordi store deler av organisasjonen hverken hat studert krig-fred-problematikken eller imperialismeteorien er det jo i Bunn og grunn ikke så veldig rart at det florerer all verdenstankespinn på dette området. Å få hele organisasjonen inn på virkelige studier og diskusjoner av dette området er en kjempeoppgave, men ikke desto mindre viktig av den grunn. Hvis vi ikke får fart i dette arbeidet er jeg stygt redd de såkalte 9 utmeldte av partiet vil få rett om at arbeiderklassen i Norge vil stå like uforberedt til 3. verdenskrigen som de gjorde før den 2. Når det store smellet kommer, og de høye % for det er så absolutt til stede, nytter det ikke å komme å si at vi burde studert dette nærmere i 1984.

Ungdommen er i dag påvirket av en hel haug tanker, ideer og strømninger som drar i alle retninger. Felles for mange av tankene som produseres i Norge i dag kan vi sette den reformistiske merkelappen på. Det er mange måter å bli reformist på, eller få hue fullt av reformistiske ideer.

Det klassiske er selvfølgelig arbeideraristokratiet som kjøper til klasesamarbeid, og som loyalt administrerer kapitalismen. Den urskogen vi har av råd, neder og utvalg er borgerskapets kløktigste måte å ufarliggjøre opposisjon på. Gjennom at en blir plassert i alle disse nemdene blir en ofte, uten at en veit det sjøl, en ivrig pådriver av borgerskapets politikk. Uten et bevisst element i ryggen og si linje for arbeid i slike vesener vil alle som sitter der havne opp som reformister.

Det ligger i systemets natur at det igjen og igjen setter folk til å administrere sin egen undergang. Det er lett å sette stempelet på NGS-pamper ssom bruker vervene sine som springbrett videre i karrieren. Verre er det at en med sikkerhet kan stemple en rekke bra og ærlige folk med reformistputa. Ikke fordi de er gategutere men systemets iboende lurendreieri setter dem i denne situasjonen. De sterkeste reformistiske tankene blandt massene kommer av kapitalismens egen natur.

Vi kan dale det inn i frentredelsesform og vesen. I det ligger det at bare grundige studier av kapitalismen avslører hvordan systemet egentlig fungerer.

Uten disse studiene er det umulig å skape noe nytt samfunn fordi kapitalen har en egen evne til å reprodusere seg sjøl.

Det var her Marx gjorde sin geniale analyse i Kapitalen. Her viser han bl.a. at det som ser ut som en grei kontrakt mellom arbeidstaker og arbeidsgiver om kjøp og salg av arbeid, er snusk og fantasi fordi merverdien du skaper går til kapitalisten og ikke deg sjøl.

Derfor blir nødvendigvis store deler av ungdommen prega av de gjerne tankene, og retter derfor angrepene sine bare mot frentredelsesformene, men lar sjølve systemet gå fri. For å løse dette hovedproblemet, nemlig å knekke det kapitalistiske systemet, trengs det et revolusjonært kommunistisk parti med et revolusjonært kommunistisk ungdomsforbund.

Den evige plata om økt konkurranseevne, bedret produktivitet osv. betyr i virkeligheten arbeidsløshet og lønnsnedslag. Omlegging er i virkeligheten nedlegging. Rammelfinansiering er i virkeligheten splitt og hersk. Alt dette virker i frentredelsesformen fornuftig - vi er alle i samme båt osv. - men i virkeligheten er det borgerskapet som stikker av med fordelene og arbeiderklassen og ungdommen står igjen med de øvste smulene. Kapitalismens sanne vesen er det få som skjønner i dag, og enda færre som har studert.

Vi er altså organisert på en særegen måte. Ikke for å samle knapper og glansbilder, men for å gjøre revolusjon. Ungdomsforbundet spiller en svært viktig rolle i denne prosessen. Ikke bare det at vi vil være en uvurdelig kilde i å skaffe partiet nye kull av fornyelse opp gjennom årene, men ungdommen er i seg sjøl en svært viktig kilde til fornyelse av tilstivna tankegods fordi den ungdommelige evne til å være opposisjonell har ruska godt opp i både

Vi sjøl i m-l bevegelsen er et produkt av et slikt opprør. Disse tankene er forsåvidt ikke nye. Allerede i 1889 trakk Jacob Vidnes i "Sosial-Demokraten" opp disse vyene og krevde dannelsen av et ungdomsforbund. Like etter århundreskiftet, i januar 1900, trakk han i en tale i Kristiania Arbeidersamfunn opp prinsippene for ungdomsorganisasjonens rolle i arbeiderbevegelsen. Vidnes ønsket seg et samfunn som bragte

"mer av aandelig indhold ind i arbeiderbevegelsen" og et forbund som "aerlig burde legge an paa... at friske op litt rundt os. Som en frisk vind fra en ny verden burde vi komme og feie og ruske op i alt dødningvesen og al døsigheid rundt omkring. Ser vi paa den demokratiske bevegelse, den sosialistiske, for ikke å snakke om den liberalo, saa ser vi at der er megen slappelse, træghet, seighet og feighet - kanskje mest av det siste - man gaar og tasler og tusler som lysredde uden mod og handlekraft, uten hjerteslag, uten evner og vilje. Jeg skulde tro at det var en oppgave for os alle at lufte litt opp i dette at sette fart i folk, skape agitation, lære dem at interessere sig for samfundsspørsmål og for store tanker og ideer".

Og i samme tale het det videre: "Det ser nesten ud til at man vil gjøre vor bevegelse til en reformbevegelse istedet for at den ifølge sin natur skal være revolutionær. Og fordi man har villet det, har gjort det, har man gaat glipp av det mest energiske avner og viljer og de største revolutionære krefter og elementer - ungdommen. Vi unge er revolutionære og yder ikke noget reformfusk. Vi vil en hel omdannelse. Skal vi være reformvennlige, kan vi jo like- saagodt være høire eller venstre, de vil jo ogsaa reformer".

Som vi ser gikk de ikke på lut og vann for 80 år siden, og problemstillingene som dras opp er vel ikke helt på sidelinja i dag heller. For å unngå å havne opp i ei reformistisk bakevje er det derfor viktig at vi holder fast ved og utvikler den særegne organisasjonsformen vi har i dag. Et spesielt viktig trekk ved denne særegne organiseringa er at vi hvert år avholder sommerleire. Det er unikt at vi hvert år greier dette, og det er unikt høyt politisk nivå på diskusjonstemaene vi gyver løs på. Sommerleirene har en solid tradisjon i vår bevegelse, og har fått borgerne til å måpe mang en gang. Jeg tenker ikke minst på innsamlingsene som gjorde avica Klassekampen mulig.

Dette var jo i Bevegelsens glans-
 dager, men vi står allikevel i en
 helt spesiell organisatorisk sær-
 stilling ved at vi sayser på en
 ukas politiske diskusjoner for
hele Rød Ungdom. At AUF og Unge
 Høyre kjører broilerkurs for sine
 håpefulle er så, men at vi i hel-
 het satser på grunnplanet er unikt.
 Dette er uttrykk for at vi er en
 revolusjonær demokratisk organisa-
 sjon som ønsker å skolere grunn-
 planet framfor broilergrillinga.
 Men dette særegne forma er ikke
 noe som kommer rekende av seg
 sjøl. Det krever hardt arbeid,
 studier og mange diskusjoner for
 å vinne folk for å dra på leir.
 Leiren passer også som hånd i han-
 ske til rekrutteringskampanja.

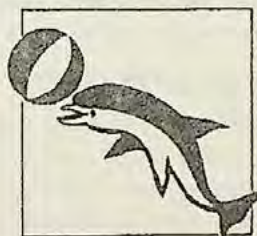
Greier vi først å få folk som
 potensielle medlemmer på leir,
 skal det store takras til for at
 de ikke melder seg inn. De vil
 i tillegg få med seg en politisk
 ballast fra leiren som har en en-
 ormt mye større betydning enn dem
 vi greier å rekruttere gjennom
 spredte medlemsmøter resten av
 året.

Målsettinga for sommerleiren er i
 denne fasen først og fremst å få
 alle JUere på leir, og at disse
 RUerne som er mobilisert for å
 dra på leir igjen mobiliserer an-
 dre som står oss nært. Det sier
 seg sjøl at sen som sjøl ikke skal
 på leir har få forutsetninger for
 å få andre til å dra. Derfor er
 det første målet vårt her å nå
 at det legges planer for hvordan
 denne mobiliseringa skal foregå,
 og at alle vi folka i ledende
 stillinger i organisasjonen selv-
 følgelig skal på leir. Dernest at
 vi så grundig som mulig gir folk
 sjansen til å forberede seg poli-
 tisk til leiren gjennom forbered-
 elsesmaterieell, pinsseleire, lags-
 møter osv. I denne forbindelse er
 alle innledninger fordelt i god
 tid, så materiale er under bear-
 beiding.

For å styrke gruppedis-
 kusjonene vil vi ta særskilte
 tiltak overfor gruppelederne og
 kjøre dem på helgekurs 16. og 17.
 juni. Disse skal pekes ut snarest
 og være de beste unge folka våre
 som vi ser fremtids lys for til
 nye distreissstyrer, sentralstyrer
 osv. Det ligger er bevisst ele-
 ment av kaderfostring i disse vur-
 deringene og distriktene har
 derfor et stort ansvar når de pe-
 ker ut folka til dette. Den sær-
 skilte politiske målsettinga ved
 leiren er selvfølgelig skoleringa.

At alle som har vært på leir drar derfra med større politiske vyer, lyst til å drive studier og fremfor alt har fått seg en tupp til den kollektive innstillinga ved å drive Rød Ungdom framover.

Oppsummeringsmessig kan vi konkretisere det slik: Det politiske nivået i Rød Ungdom skal heves og vi skal verve gjennom mobiliseringsarbeidet. Oppnår vi dette, og det bør vi ligge godt an til, ja da mener jeg forutsetningene for å arrangere leir er oppnådd.

Så over til selve leiren og framdriftsplanene. Vi starter på søndag 29. juni og slutter lørdag 4. august. Vi satser på at folk må møte tidlig på søndag for å få en god åpning. Mandag blir det kriseinnledning ved John J. S. Den vil spesielt ta for seg hvordan krise virker i Norge, arbeidsledhetsproblematikken og prøve å se litt framover hvordan dette vil utvikle seg i åra framover. Klassekammersaktivitet må fremheves gjennom konkrete diskusjoner om hvordan vi kan prise kampen mot krise.

På tirsdag blir det sosialismeinnledning ved Ann-H. S. Den vil spesielt legge vekt på vuenne av teknologien, hvordan en norsk sosialisme vil se ut. Denne innledninga skal være som en naturlig forlengelse av kriseinnledninga dagen før. Det skal være vårt svar på kapitalens herjinger. Tirsdag kveld blir det konfrontasjonsmøte mellom Pål S. og en fremtredende Høyremann.

Onsdag er den store fri- og feriedagen som vi ennå ikke har lagt nir løp for. Her kan forslagene komme tett som haggel. Onsdag kveld er det offisiell åpning av kampanjen vår: "Våpen til Afghanistan". Det skal bli med rockeband, fest, kjendiser og tilliggende herligheter. Vi vil forsøke et pressejippo på det.

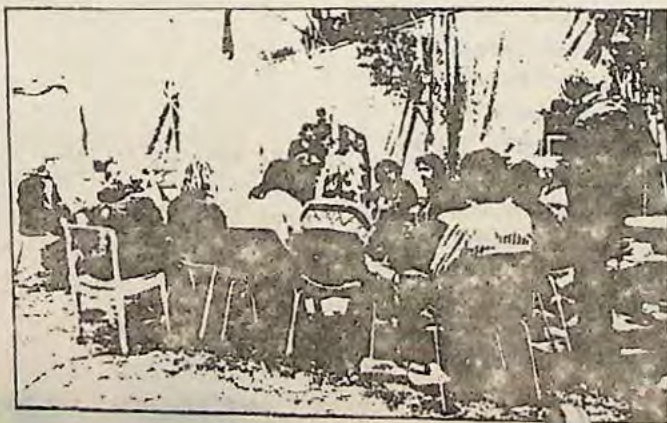
Torsdag skal krig-fred problematikken diskuteres. Innlederen er ennå ikke klar. Her må aktuelle problemer skisseres, spesielt med vekt på Sovjets ekspansjon. Den skal brukes for å prøve å lokke frem litt av alle de rare ideene folk sitter med rundt omkring. En slags halve, ukontrollert utløsning.

Freddag strammes det inn igjen med å legge teorien på bordet. Per O [redacted] innleder taktfast om imperialismeteorien og forsøker å sette tingene på plass. Målsettinga her må vere å gi folk aha-opplevelser og kunnskap. Vi har bevisst lagt opp til denne rekkefølgen fordi en omvendt rekkefølge erfaringsmessig kveler de ukontrollerte utblåsningene. Lørdag er det slutt med takk i handa, glød i blikket og opprydding med liv og lyst. Vi har også satt oss den målsettinga at kulturen skal gjennomsyre leiren. Til det har vi kapra en kapasitet på området, nemlig

Torgeir P [redacted]. Han er forfatteren av "knappe tdr", glimrende til sang og spill og har mye erfaring fra ungdomskulturarbeid gjennom å ha leda Piratteateret. Han blir på leiren sammen med en kompis halve uka. Ved siden av dette vil vi ha en egen ansvarlig fra oss på området, så dette skal forhåpentligvis ligge i myke hender.

Ja det var i grunnen det store og hele. Måtte vår herre(???) stå oss bi i det vidare arbeidet og hjelpe oss med vær og føreforhold på Skarnes Feriehjem 29/7 - 3/8.

Jon J [redacted] S [redacted].

ETTERGIVENHET.

Forsvar og ettergivnehet i Europa.

Europapolitikken har stått i sentrum i mediabildet den siste tida, det skjer en hel del interessante ting på den politiske arena: Frankrike foreslår nå å gjenopplive den såkalte Vest-Europeiske union, en forsvarsallianse som blei oppretta i 1948 med seks vest-europeiske land bl. a. Storbritannia, Frankrike, og siden Tyskland og Italia som blei innlemma i -54. EF-parlamentet, som vel og merke bare har rådgivende status, har nylig vedtatt et forslag om en europeisk union, dvs. en utvida økonomisk og ikke minst en politisk allianse.

Det kommer stadig nye meldinger fra USA om forslag til omfattende endringer av NATO-strukturen, krav om øking av konvensjonelle styrker og trussler om tilbaketrekning av amerikanske tropper. Og vi ser at splittelsen mellom USA og Europa trer klarer fram. I tillegg er den franske regjeringa bekymra over den vest-tyske passifismen og tilnærminga til Øst-Tyskland. Et forent Tyskland spøker i framtida. Hva betyr så disse tinga i spørsmålet om krig/fred? Er dette isolert fenomener, eller kan vi finne et mønster i hendelsene?

FORSVARET OG STYRKEFORHOLDET I EUROPA

Det er ingen tvil om at Sovjet og Warsawapaktlanda har en overlegen krigsmaskin i Europa i forhold til NATO. Antall kjernefysiske våpen kan sjølsagt diskuteres, men utviklingstendensen går i Sovjets favør. Et eksempel:

Fra -71 til -81 hadde WP en økning på 17% av strategiske systemer. NATO hadde i samme periode en nedgang på 17%. Sovjetunionen passerte NATO i total ødeleggelsessevne i strategiske systemer i slutten av 60-åra. I tillegg har Sovjet utplassert en stor styrke landbaserte raketter som bl.a. SS20-raketten. Den sovjetiske utbygginga av SS20 var kilden som førte til dobbeltvedtaket i -79 om å utplassere tilsvarende raketter i Vest-Europa. Sovjetunionen har et militært industrigrunnlag som uten sammenlikning er det største iverden, nar det gjelder fysisk omfang og antall produksjonsanlegg.

Landet har nå gått i gang med et ambisiøst prosjekt for materiell-anskaffelse som omfatter alle sider ved den militære virksomheten. Noen eksempler: De fem største skipsverftene i Sovjet bygde i løpet av 79-80 tilsammen 23 undervannsbåter. Til sammenligning produsert USA 2 ubåter i samme periode. I 1980 produserte Sovjet 3000 tyngre stridsvogner, og USA 740. Det er ikke tvil om at Sovjet i økende grad bygger opp en krigsindustri.

I Vest-Europa omfatter NATO 13 medlemsland. (Frankrike meldte seg ut av den intergrerte militærkommandoen i -66) De forskjellige landas sjølstendige forsvarsevne er av underordna betydning, det er ingen tvil om at medlemslandene er totalt avhengige av USA's militære evne. Siden 2. verdenskrig har Tyskland hatt reduserte muligheter til å bygge opp et eget forsvar, sjøl om en del av disse bestemmelsene i praksis har blitt oppheva. Det foregår et omfattende militært samarbeid mellom Frankrike og Vest-Tyskland. F.eks. har Frankrike en panserstyrke i Vest-Tyskland på 50.000 mann på egen bekostning, de har felles militære øvelser, og samarbeider i våpenproduksjon. Av USA's utstasjonerte styrker i Europa er halvparten plassert i Italia, ca. 12.000 mann.

NATO har siden -67 hatt en forsvarsdoktrine som blir kalt "Fleksibelt forsvar". Doktrinen legger bl.a. opp til førstebruk av atomvåpen, dersom NATO ikke kan stå imot et konvensjonelt forsvar.

ENDRINGER I USA'S MILITÆRE STRATEGI

I debatten om NATO. USA og Vest-Europa er det spesielt Kissingers uttalelser som har vakt oppsikt. På bakgrunn av uenighetene i Vest-Europa om utplasseringene, mener Kissinger at Europa må styrke det konvensjonelle landforsvaret, for, som han sier, "å lindre den kjernefysiske frykten i Europa". Videre må Europa sjøl bære hovedansvaret for det konvensjonelle forsvar. Hvis dette ikke skjer, anbefaler Kissinger en tilbaketrekning av amerikanske tropper. Samtidig med denne detatenten pågår det altså planer i Europa om utvidet forsvarssamarbeid. Et annet poeng i debatten er den økende mistilliten til USA's kjernefysiske garanti og overfor den har gjeve opinionene i Europa og i USA.

Forenkla blir problemet fremstilt sånn: Er det sannsynlig at USA vil risikere en kjernefysisk utslettelse av f.eks. New York og Washington for å redde en stripe land i Europa? Mange mener nei, og er derfor kommet til at atomterskelen må heves, dvs. at det konvensjonelle militære slagkraft må være så sterk i seg sjøl at den kan virke avskrekende. Dette viser viktige trekk ved utviklinga: På den ene sida må USA hele tida vurdere hva som best kan forsvare deres interesser, uavhengig av Europas, på den andre sida blir Europa på sin side tvungi til å utvikle seg i en mer sjølvstendig retning, både militære og økonomisk. Henry Kissingers ideer er ikke først og fremst et ønske om å gjøre Europa til en sterk, uavhengig blokk. Han er først og fremst opp-tatt av hva som tjener USA's økonomiske og militære interesser.

Og USA har problemer. Hvis vi deler verden opp i interessesfærer har USA en andel på hele 74% av verdens BNP (1978), en enorm interessesfære å forsvare. (Til sammenligning har Sovjet mellom 20 og 35%.) Spørsmålet for USA gjelder derfor en prioritering hvor det er viktig å beskytte

interessene. Krigen ved den Per-siske gulf, krigen i Midt-Østen, den skjerpka kampen mot imperia-lismen i 3. verden tvinger USA til å reorganisere bl.a.forsvars-strategien. Spesielt er det viktig for USA å beholde sine inter-esser i 3. verden hvor de viktig-ste råstoffene befinner seg. Vise utenriksminister Eagleburger sier det slik: Jeg forutser en forskyv-ning av tyngdepunktet i USA's uten-rikspolitikk fra de transatlan-tiske forbindelser over til Stil-lehavsområdet og spesielt Japan."

Et annet viktig poeng er at USA's handel med landa i dette området (Japan, Indonesia, Sør- og Mellom-Amerika) har økt betraktelig og er nå for første gang større enn USA's handel med Europa. Denne ut-viklinga og dreininga av USA's forsvars- og utenrikspolitikk viser at USA forbereder seg til å ta opp kampen og forsvaret av sine interesser i disse områdene.

ET "SAMLA" EUROPA?

Europa er langt fra noen enhetlig blokk, hverken politisk eller militært. Allikevel vil motsetningene mellom USA og Europa tvinge fram sterkere allianser av forskjellig art. Men det er ikke bare de forsvarspolitiske uenighetene med USA som tvinger fram dette. Europa er på vei til å bli akterutseilt i utviklinga av teknologi i forhold til USA.

Frankrike kjører hardt på behovet for et bredt samarbeid i industri og forskning, og ser dette som en nødvendighet for å kunne ta igjen USA's og Japans forsprang på framtidsetta høgteknologi. Og en satsning på de konvensjonelle styrkene forutsetter et økt militært samarbeid for å trekke Frankrike inn i en allianse, og en økt satsning på teknologisk høgt avanserte våpen.

Forholdet mellom Frankrike og Vest-Tyskland er interessant. Det er i første rekke disse to landa som er frontfigurene i samarbeidsplanene for Vest-Europa. Og for Frankrike er det en viktig kjennsgjøring at Vest-Tyskland ligger som dens eneste buffer mot øst-blokklanda. Dette fører til at Frankrike ser med stor skepsis på den vest-tyske pacifismen som rå i fredsbevegelsen; kirken,

blandt intellektuelle og de tradisjonelle venstremiljøene. I tillegg er det ikke tvil om at drømmen om et gjenforent Tyskland ligger som en understrømning blandt folk og som sikkert påvirker Vest-Tysklands forhold til DDR.

ETTERGIVENHET

I hvor stor grad drives ettergivenhetspolitikk i Europa i dag overfor Sovjet? Det er ikke nok å se på hva de forskjellige regjeringer uttaler i offentlige sammenhenger, en på vurdere den praktiske politikken og de forskjellige strømninge som fins blandt folk, og blandt grupper med politisk innflytelse som fredsbevegelsene, fagbevegelsene og intellektuelle. Vest-Europa har, som sagt, ingen felles utenrikspolitisk linje overfor Sovjet. Politikken er svært forskjellig og tvetydig.

Noen eksempler:

Den greske statsminister Papan-dreau utgått fra sosialistpartiet, tar høyst pro-sovjetiske stand-punkter i praktisk talt alle stridsspørsmål i øst-vestforholdet. På den andre sida hør han ikke forandra ved landets grunnleggende vestlige forankring i NATO og EF. USA er fortsatt sikra sine baser i flere år framover. Fra Sovjet oppnår han rosende omtale, men det er også det eneste. Kreml vil f.eks. ikke ta parti for Italia i konflikten med Tyrkia. Men innenriks kan denne politikken ha betydning. Den kritiske linja overfor USA bidrar til å dempe kritikken fra den store greske venstresida over baseavtalen med USA.

I Italia er sosialistlederen og regjeringssjefen Craxi kjent for sine pro-atlantiske holdninger, og har hele tida fulgt Frankrikes president Mitterand i takettspørsmålet. Italia får nå utplassert krysserraketter på Sicilia, men opplever allikevel ikke de samme reaksjonene fra fredsbevegelsen som i Vest-Tyskland. En hovedårsak kan være at italienerne n~~er~~ siden krigen har vært vant til å ha amerikanske soldater og militærinstallasjoner blandt seg.

Den andte årsaken til at bråket har uteblitt er at samtlige av de store partiene støtter utplasinga, foruten kommunistpartiet. Et interessant trekk her er at det italienske kommunistpartiet, som fikk 30% av stemmene ves sist valg, direkte forsvarer Italias NATO-medlemskap og er sterkt kritiske til Moskva. Så i realiteten blei det aldri satt i gang noen mobilisering mot rakettutplasseringene.

Vest-Tyskland er det landet som sterkast har blitt splitta i forsvarspolitikken. Samtidig har landet en fredsbevegelse med stor innflytelse og med ledende politikere som Willy Brandt og Egon Bahr - folk som direkte står for en ettergivenhetspolitikk. Det har skjedd en endring i forholdet mellom Vest-Tyskland og DDR. Det økonomiske samarbeidet har økt, Øst-Tyskland gir stadig flere innbyggere lov til å krysse grensa, og den politiske forståelsen og avspenningen er gjeldande på begge sider av grensa. I forholdet til DDR er det enighet i den politiske leir: Forbundskanalen Helmut Kohl, som står i spissen for det konservative regjeringspartiet, sier det slik: Jeg har en moralsk rett til å vente aktivt vestlig diplomati estover, der også økonomi og kultur må få en bred plass.

PARALLELLER TIL 2. VERDENSKRIG.

Hvilke paralleller kan vi trekke mellom verden i dag og verden før 2. verdenskrig? Jeg mener det er få. For det første var det 3 stormakter som rivaliserte om herredømme: England/Frankrike mot Tyskland. Sovjet hadde begynt å bygge sosialismen og klassekampen i Europa var skjerpa. Frykten for kommunismen var stor blandt borgerskapet og Europas regjeringer.

Og det var bl.a. denne frykten som dreiv borgerskapet til ettergivenhet. Chamberlains politikk var nettopp et ønske om å drive Tyskland til krig mot Sovjet og sjøl sitte heilskinna igjen. Disse førkrigsåra viste at små og mellomstore land blei brikkar i en omfordelingskrig som starta lenge før den direkte konfrontasjonen. Ettergivenhetspolitikken før den 2. verdenskrigen la grunnlaget for den såkalla "München-avtalen" i 1938. Dette forliket mellom Frankrike/England og Tyskland er vel det største sviket som verden noen gang har sett. Årsaken til den totale ettergivenhetspolitikken før 2. verdenskrig, var på den eine sia borgerskapets blinde antikommunisme og den skjerpa klassekampen

- på den andre sia ønsket om å holde de gamle stormaktene utafor en krig som ville medføre ødeleggelse av industri og økonomi. Videre: Hitler-Tysklands okkupasjon av land etter land før stormaktene erklarte krig, var mulig på grunn av ettergivenheten og de antikrigsstrømningene som fulgte i kjølevannet av denne politikken.

HVA ER KRIGENS GRUNNLAG?

Utfrå dette vil jeg stille følgende spørsmål:

- Kunne krigen ha vært unngått hvis stormaktene hadde hatt ei konsekvent linje for å beholde den nasjonale uavhengigheten?
- Er det ettergivenhetspolitikk i seg sjøl som fører til krig?

Svaret må bli nei på begge spørsmåla. Lenins imperialismeteorori var gyldig i 30-åra og er det fortsatt i dag. Er det rivaliseringa mellom stormaktene og den ujevne utviklinga mellom disse som driver fram verdenskriger. Dermed er det ikke sagt at politikken er likegyldig. Forskjellige politiske linjer vil påvirke denne motsigelsen forskjellig. Med en ikke-ettergivenesspolitikk i 30-åra, ville sikkert historia sett annerledes ut. Krigen kunne blitt kortvarig, blitt utsatt osv. Men rivaliseringa mellom stormaktene ville fortsatt vært der- uavhengig av politiske linjer.

De trekka ved verden før 2.verdenskrig som kan sammenlignes med verden i dag, er for det første rivaliseringa mellom supermaktene og den økonomiske krise. Det er også likheter med Tysklands krigsindustri og Sovjets voldsomme opprustning. Ellers har verden forandra seg betraktelig. Det er ikke anti-kommunisme eller klassekamp som preger verden i dag. I dag er det først og fremst USA som kan drive fram en krig mot ettergivenesspolitikk- nce USA ikke gjør.

HVA BETYR ETTERGIVENHETSPOLITIKK I EUROPA?

Det blir i dag snakka mye om Europas ettergivenesspolitikk- men hvor stor betydning har den egentlig? For det første er det fortsatt ikke Europa som rivaliserer om verdensherredømmet, og jeg mener regjeringenes politikk i Europa har liten innvirkning på motsigelsen som driver krigen fram. Vest-Tysklands tilnærming til DDR er interessant, men denne utviklinga kan ikke sammenlignes med den totale ettergivenesspolitikken som blei drive i 30-åra. Palmes uttalelser om et ønske om bedre forhold til Moskva midt under u-båtjakta, betyr svært lite. Sovjet vil ikke redusere krenkelsene av svensk territorium selvom Palme skulle lukke dørene for diplomatiske forbindelser.

For det andre: Hvilke motiver har Europeiske regjeringer for å drive ettergivenesspolitikk, og kan vi egentlig si at økonomiske og politiske tilnærminger til Øst-Europa er ettergivenesshet? Hvilke konkrete hendelser kan vi betegne som en sann politikk- og hva er taktikk/diplomati? OK, sjøl om ettergivenesspolitikk i Europa etter min mening ikke har stor betydning i dag, mener jeg ikke å undervurdere den.

OM VEDTEKTER.

Jeg har lest litt i vedtektene våre. I disse har jeg oppdaga en del svakheter. Jeg vil prøve å rette søkelyset på hvordan vedtektene kan misbrukes. Det er fordi jeg vil folk skal vere obs på hva som kan skje i organisasjonen vår dersom vi ikke passer på:

Sentralstyret sender ut et direktiv om at alle Rød Ungdommere skal støtte SV foran stortingsvalget. Dette er selvfølgelig godt begrunnet. Det hadde nok kommet en del klager på direktivet, men hva hadde skjedd dersom sentralen sto på sitt? La oss si at laga i et distrikt forlangte ekstraordinært årsmøte for å diskutere det og at DS-et ba om ekstraordinært landsmøte. Da kunne sentralen pålegge DS-et å avstå fra å avholde årsmøtet..... Det finnes det hjemmel for i vedtektene: (§5)

"Sentralstyret skal godkjenne innkalling til distriktsårsmøte." Videre kunne de begrunne avslaget med å gi beskjed om at Rød Ungdom fra nå av skulle gå under jorda f.eks pga. alvorlige likvideringstrusler fra nynazister e.l, og at DS-et pga. medlemmenes sikkerhet må avstå fra å avholde AM. Landsmøte var det heller ikke noen sjanse til å få i gang. Dette skyldes nynazistene og at det ikke var noe ønske fra 1/3 av medlemmene (§6). Hven telte opp hendelsene om ekstraordinært landsmøte?

Dersom det skjedde like før et landsmøte kunne sentralen utsette det. §6:

"Når det er tvingende nødvendig kan landsmøtet utsette eller framskynde innkalling til landsmøtet." Dette vil si at det er så å si umulig å sparke ledende organ. Det kunne føre til at opposisjonelle i DS-et vårt kunne bli sparka for brudd på vedtektene f.eks dersom de prøvde å få kontakt med andre Rød Ungdommere på utradisjonell måte. §2: "...opprette egne kontakter på tvers av forbundets vanlige forbindelseslinjer og organer". Deretter kunne sentralen supplere DS-et.

Det jeg har skrevet om er bare et lite utdrag av hva som kan skje. Jeg oppfordrer dere til å lese vedtektene og tenke litt i mine baner. Jeg oppfordrer dere til å forbedre vedtektene, gjøre dem "safere". Men det er og farlig å henge seg for mye opp i dem, de vi har er ikke dårlige, men det kan slå ut den gamle veien: At de ikke brukes i det hele tatt.

M. [redacted]

FORHOLDET TIL OPERASJON DAGSVERK.

I heftet "argumentsamling frå Raud Ungdoms skuleutvalg" til bruk foran landsmøtet i NGS vert vår taktikk og politikk i forhold til Operasjon Dagsverk handsama. Under punkt VI står det korleis vi skal forholde oss til prosjekt vi ikkje støttar. Det vert oppsummert frå skolekonferansen at (sitat): "Røynsle frå tidligere syner at dei som freistar å presentere eit prosjekt gjennom å kritisere andre får svært liten oppslutning og gjennomslag. Difor, ligg lågt i terrenget med å kritisere andre prosjektframlegg."

Sjølvsagt skal vi ikkje lansere våre prosjekt gjennom å kritisere andre. Vi skal argumentere for vårt prosjekt ut i frå at det er bra i seg sjølv, og at det er godt førebudd o.l. Men det viktigaste vi skal argumentere med er at OD til Afghanistan, Zimbabwe og Palestina er prosjekt for frigjering fra imperialismen. Vi vil ha en diskusjon i elevmassane kring problem som u-land, u-hjelp, frigjering, imperialismen. Det må vere kjerna i vår politikk.

Videre skal vi kritisere reaksjonære prosjekt, prosjekt som ikkje rettar seg mot imperialismen, som er mot verkeleg frigjering. Prosjekt som i seg sjølv ser bra ut, kan i virkelegheita vise seg å vera støtte til utdanning i reaksjonære regimer i den 3.verda. Det kan godt hende dette verkar taktisk dumt, men om ikkje eit kommunistisk ungdomsforbund skal reise diskusjonane om imperialismen, kven skal då gjere det?

Vedteke mot ei sterne
DS i Sogn og Fjordane.

GANGSTERNES "10 PÅ TOPP"

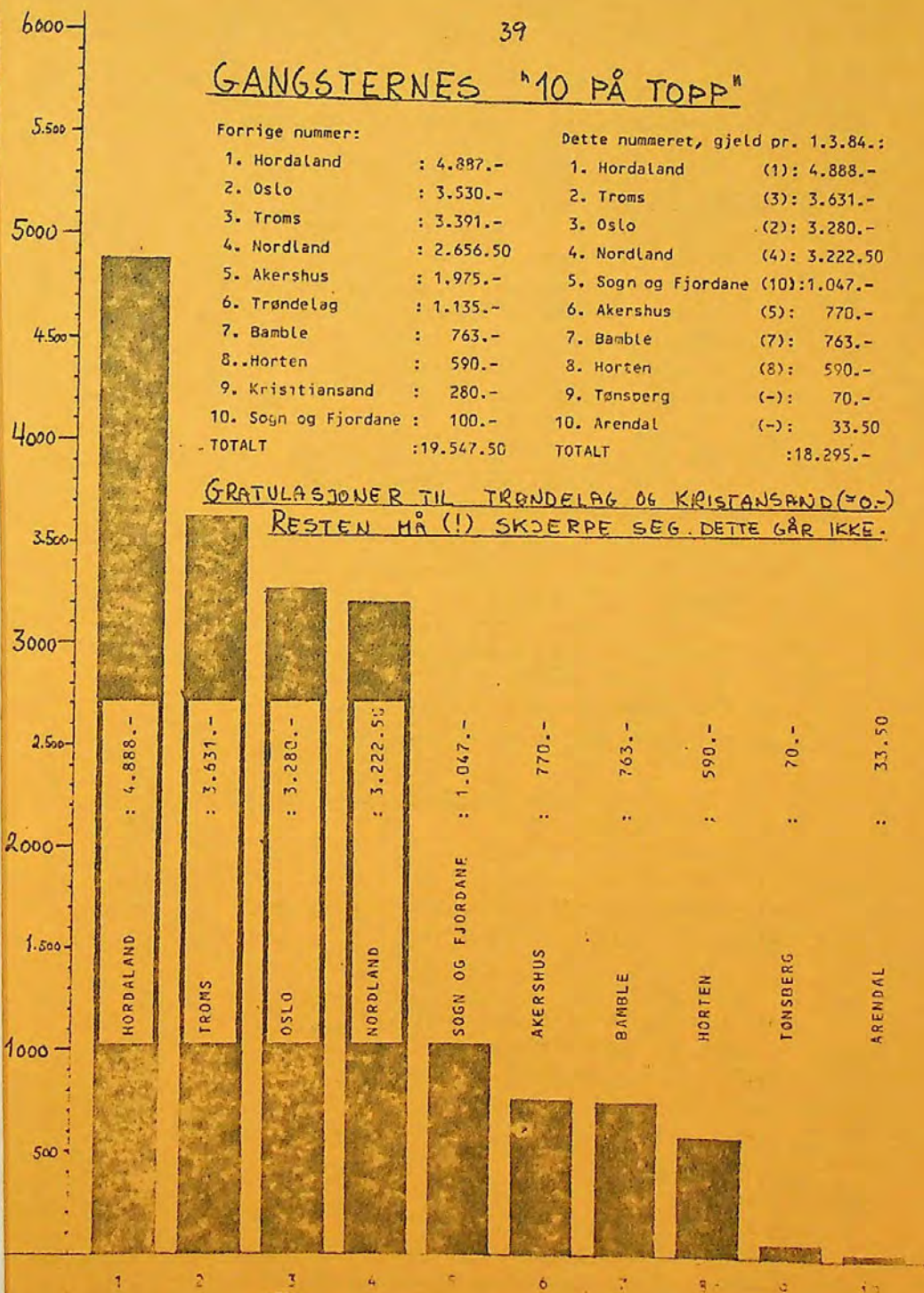
Forrige nummer:

1. Hordaland	: 4.887.-
2. Oslo	: 3.530.-
3. Troms	: 3.391.-
4. Nordland	: 2.656.50
5. Akershus	: 1.975.-
6. Trøndelag	: 1.135.-
7. Bamble	: 763.-
8. Horten	: 590.-
9. Kristiansand	: 280.-
10. Sogn og Fjordane	: 100.-
TOTALT	: 19.547.50

Dette nummeret, gjeld pr. 1.3.84.:

1. Hordaland	(1): 4.888.-
2. Troms	(3): 3.631.-
3. Oslo	(2): 3.280.-
4. Nordland	(4): 3.222.50
5. Sogn og Fjordane	(10): 1.047.-
6. Akershus	(5): 770.-
7. Bamble	(7): 763.-
8. Horten	(8): 590.-
9. Tønsberg	(-): 70.-
10. Arendal	(-): 33.50
TOTALT	: 18.295.-

GRATULASJONER TIL TRØNDELAG OG KRISTIANSD (10.-)
RESTEN HÅ (!) SKJERPE SEG. DETTE GÅR IKKE.

Ka bestilles fra : Boks 610, Sentrum, 0106 Oslo 1

GAMLE HEFTER:

...Til kamp for et sted å være. 1973	2,-
...Hva vil Rød Ungdom	10,-
...Vi skal seire (veldig enkel studiesirkel) 1978	6,-
...Om interessenkampen på gymnasene 1972	5,-
...For et fritt Norge (Om ERC) 1971	5,-
...Lenin, Stalin, Mao: Om ungdommen	6,-
...Tjen Folket, Mao.	2,-

NYERE HEFTER.

...Rød Ungdoms handlingsprogram: Gjør Opprør 1979	5,-
...Organisasjonshåndbok m/vedtekter	35,-
...Kort innføring i marxisme: filosofi og historiesyn.	10,-
...Kort innføring i marxisme: Politisk økonomi.	20,-
...Grunnsirkel: En innføring i marxisme.	25,-
...F.Engels: Sosialismen fra utopi til vitenskap. (Utdrag)	5,-
...Sosialisme - utopi eller virkelighet. (LM vedtek 1983)	20,-
...Skoleprogram. Landsmøtevedtak 1983)	15,-
...27 spørsmål og svar om Rød Ungdom	5,-
...50 spørsmål og svar om krig og fred	5,-

HEFTER OM INTERNASJONAL POLITIKK.

...Ledd i en global strategi	15,-
...Zimbabwes vei til frigjøring	10,-
...Temanøfte om Nicaragua	10,-
...Azania, en kamp mot rasismen i Sør-Afrika	5,-
...Landet ved havet (om Eritrea)	5,-

MERKE .

...Kamp for et bedre ungdomsmiljø (A-listre)	2,-
...Kamp mot all politivold	2,-
...BLA tilbake bosjon	2,-
...Rød Ungdom	2,-
...Allt folks frihed - Ulla vinner fred (button)	5,-

PLAKATER.

...Rute 89 - ikke bare romantikk	5,-
...Nøtter organisert opp.	2,-
...Utrolig fritt - ingen frie	2,-
...Ullt vinner - ingen fred (plak. serie)	2,-